

SCÉNÁŘ PRO VIDEONÁHRÁVKU O PANU KARLU MUSILOVI

Tým zákyň ZŠ Pivovarská: Kateřina Brouzdová, Vendula Habová, KhrystynaHobryy, Sabina Pourová, Tereza Karásková

Všechno začalo v Pelhřimově v roce 1934, kdy se Karel Musil narodil. Tato vesnice se nachází na Českomoravské vysočině.

Stávala tam cukrárna a tu vlastnil pan Lipský, který měl tři syny. Jedním z nich byl Lubomír Lipský, pozdější legenda českého herectví. Pan Karel se s nimi byl jednou koupat na rybníce Stráž. Stala se nešťastná nehoda, když se nejmladší ze synů plavil na voru.

„Z čistýho nebe najednou blesk a toho kluka zabil.“

V Pelhřimově se v každé ulici hrálo divadlo. Pan Musil si v jednom také zahrál.

„Pamatuju se, že jsem hrál jednou nějakou holku v pohádce nějaký, už nevím co to bylo, ale ten Lipskej, Ten prostřední co byl pak režisérem, ten se tam na nás byl podívat, říkal, že jako správná holka jsem neměl mít na nohou tenisky, ale dřeváky.“

Po roce 1945 se se svou rodinou přestěhoval do Jablonce.

Zde šel ze čtvrté třídy rovnou na gymnázium do sekundy a ze sexty přestoupil na pedagogické gymnázium. Po maturitě začal učit v Pulečném ve dvoutřídce. Pak přestoupil do Jindřichova, kde měl v tamější škole na starost dvanáct dětí, což byla velká dřina. Na hodiny semusel dlouze připravovat, protože každý žák byl na jiné úrovni vzdělání.

Pan Karel prostřídal ještě spoustu dalších škol. Dokonce trénoval atletické týmy, protože byl velmi nadaný sportovec.

„V Jablonci nebejvala atletická dráha, tady celej atletickej oddíl se vodbejval tady na to novoveský koupaliště.“

Pak začal jezdit slalom na vodě.

„Takže jsem vyhrál krajský přebory Hradeckýho kraje a jel jsem za ně na mistrovství republiky do Týna nad Vltavou, ale nedopad jsem dobře pač my jsme neuměli jezdit na propustech.“

A postupně se zlepšoval...

„Měl jsem republikový mistrovství na padesát kilometrů na kanoi Bratislava - Gabčíkov, tam jsme byli desátý.“

Pan Musil se také přidal k vodním skautům. Když tehdy sjížděli Vltavu, poslali na zpáteční cestě zavazadla vlakem a řekli si, že by se domů mohli proletět letadlem. Na letiště přišli v prošlapaných botách a kraťasech, bez jakýchkoliv věcí, a odletěli dnes již neexistující linkou Praha – Liberec.

Ale to není jediná věc, která se od té doby změnila. Dnes lidé přijdou do obchodu a koupí si lyže. Dřív to ale takhle nebývalo – pořízení pořádných lyží bylo nesmírně obtížné. Pan Musil dělal hospodáře oddílu Jiskry Mšeno, kde měli hodně dětí a potřebovali pro ně vybavení.

„Tak jsme to dělali tak, prostě že vždycky když jel nějaký trenér nebo nějaký funkcionář někam, tak dostal dvacet tisíc do kapsy a voběh tam všechny krámy, a tam koupil jedny lyže a tam koupil druhý lyže a to se tehdy nesmělo, takže po Jablonci ty lyže pendlovaly řadu let jako jedny z nejlepších lyží, který vůbec existovaly.“

V důsledku toho byl dokonce vyslýchán tehdejší národní bezpečností.

Ovšem největší strach měl, když letěl do Ameriky s pěveckým sborem Vrabčáci. Byl tam jako dozor a měl dohlížet na osm dětí. Před odjezdem metrem je spočítal, ale stále mu chyběl jeden kluk.

„To jsem měl nahnáno docela. Oni nás vezli dva ty, co jsme tam u nich byli u těch pěveckých sborů, tak nás vezli do nějaký německý hospody, ten kluk se tam najednou objevil. Jsem zajásal v tu chvíli.“

Pan Musil prožil naplněný život plný sportu, ve škole pak vychoval několik generací, které na něj dodnes vzpomínají. Jak vnímá dnešní společnost a dění v politice, i díky zkušenostem, které zakusil na vlastní kůži?

„Já pochybuji o řadě věcí, já totiž sleduju politiku a všechny tyhle ty věci od vždycky už jako malej kluk jsem to, protože já jsem třeba zažil atentát na Heydricha, tak se pamatuju, jak k nám chodili, prohlíželi němečtí vojáci byt, jestli tam někde nejsou ti parašutisti ukrytí.“

„Tak mám takový zažitý skautský zásady, určitou férovost, vyloženě nesnáším všelijaký podrazy, a já ,když si pustím v televizi přenos z parlamentu, tak bych je tam vytřískal, jak tam stojej a ležej, všechno tam je jedna větší lež než druhá, no a to prostě neodpovídá mejm zásadám, v kterejch jsme my celej život žili.“